

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukcs és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukcs M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

12. szám.

Brassó, Csütörtök, január 28-án.

II. évfolyam 1886.

Tisztelettel kérjük lapunk azon tisztelt olvasóit, a
kik előfizetési díjaikat még be nem küldötték:
szíveskedjenek azt mielőbb eszközölni, hogy a
lap szétküldésében zavar vagy fennakadás ne
álljon be.

Törvényváltoztatás.

A jövő hó elején a kereskedelmi minisz-
terium kebelében enguete fog tartatni az 1874.
évi XX. törvényzikk reviziója tárgyában.

Ez a törvény az állategészségügyet tár-
gyalja s igen közérdeklő az erdélyi ré-
szeket, de különösen a határszéli vármegyéket
s ezek között is első helyen Brassó és Szeben-
megyét.

Az állategészségügyi törvény helyes, a
viszonyoknak megfelelő reviziójától az erdélyi
részek két jelentékeny iparágának s egy nem
kevésbé jelentékeny kereskedelmi érdeknek
felvirágoztatása van függővé téve.

Ez indít minket arra, hogy e kérdéshez
ujból hozzájáruljunk.

A két iparág a legfontosabbak közé tar-
tozik. Az egyik a textil-ipar, a másik a bőr-
ipar. A kereskedelmi érdek pedig a szarvas-
marha-kereskedelem.

Különösen a textil-ipar az, melynek fej-
lesztése az államnak minden lehetőt meg kel-
lene tennie. Ez az iparág az, melylyel a kül-
föld leginkább dominál nálunk; ez az, melyet
első sorban oly niveaura kellene emelnünk,
hogy teljesen kiszorítsa a külföldi versenyt,
másképp pedig a kelet felé is domináló sze-
repre vergődhetünk.

A textil-ipar, korunk ezen legfontosabb
iparága, nincs helyhez és időhöz kötve, ez in-
ternacional. A versenyképes áru mindenütt
tért hódít.

Magyarország s itt ismét különösen az
erdélyi részek felette alkalmasak a textil-iparra.
Egyrészt a fonó-, másrészt a szövőipart kelle-
ne emelni; — mindkettő egymással karöltve
jár. Egyrészt emelni kellene a gyapju-, más-
részt a kendertermelést. A kendertermelésnek
nagy tere volna a Székelyföldön. A gyapju-
termeléssel ellenben másképp állunk. Arra,
hogy a szövőipar fejlődhesse, nálunk nagyon
is kevés a gyapjutermeles. E tekintetben reá-
szorultunk a szomszédos Romániára. Mintegy
utalva vagyunk rájuk.

Igaz ugyan, hogy a finomabb gyapjune-

meket Magyarországról kell beszerezni, de
ez vajmi kis mértékben dolgoztatik itt fel.
Sokkal fontosabb szerepe van itt a közönséges
durva gyapjunak.

Ennek behozatalát Romániából kellene
első sorban megkönnyíteni. A gyapjuipar ipa-
rosok százainak s szegény munkások százazei-
nek ad kenyeret. Ennek hanyatlása honpol-
gárok százazeinek romlását vonja maga után.

A kormány ismeri e helyzetet; volt al-
kalma 1874 óta arról is meggyőződni, hogy
a fennálló egészségügyi törvény legtávolabbról
sem alkalmas a helyzet s viszonyok javításá-
ra, sőt tudja talán azt is, hogy e törvény
épen ellenkező hatást gyakorolt.

Nem változtathatta azonban, mert más
irányban elvállalt kötelezettségek kötötték ke-
zeit. E kötelezettségek azonban megszűntek
már s a romániai vámszerződés megújulásával
az állategészségügyi törvény új alakba fog öl-
tetni. Ez ügyben lesz nemsokára enquete. —
Szakférfiak s a helyzet közvetlen ismerői al-
kalmas nyerne majd állást foglalni ezen köz-
gazdasági tekintetben fontos ügyben.

Nem szándékunk elébe vágni a tartandó
tárgyalásoknak, sem praedjudikálni a határozat-
nak. Ez azonban nem annyit tesz, hogy azért
reá ne mutathassunk azon anomáliákra, me-
lyeknek orvoslása első sorban szükséges.

Mindenekelőtt szakítsunk ez enquete az elő-
zőknek szobatheoriájával. Vegye tekintetbe,
hogy ily kérdésekben egy kis helyismeret fel-
ér az összes szobatudományal. Amaz ismeri
az igényeket, alkalmazkodik a viszonyokhoz,
emez a szobából vél dirigálhatni mindent s
észrevétlenül jó ama helyzetbe, hogy egy és
ugyanazon kérdésben egymással mérőben s lé-
nyegileg ellenkező intézkedéseket tesz. Hogy
ennek mi a következménye, elég a mai álla-
potokra reámutatnunk.

Vegye figyelembe a szaktanácskozmány,
hogy a midőn a jelenlegi törvény egyrészt
tulszigoru, ugyanakkor másrészt semmi garan-
ciát sem nyújt arra nézve, hogy az ország
állategészségügye minden perczen komolyan
ne veszélyeztessék.

Az első és főfeladat tehát, összeegyeztetni
a jelenleg ellentétes rendszabályokat. Legyen
az új törvény szigorú a vesztégleseknél, de
nem skrupulózus a nyerstermékek behozatalá-
nál, a hol annak szüksége fenn nem forog. —

A mai vesztégkezelése az élő állatoknak nem
kielégítő, sőt könnyen vesztézhöz, míg a nyers-
termékekkel felesleges óvatossággal járnak el.

A külzetek tekintetében a legnagyobb igaz-
ságtalanságok történnek. Az egyik vesztégin-
tézetnek van külzete s ennek lakossága érzé-
kenyen sujtatik, a másiknak nincs külzete s
ennek lakosságát mi sem zavarja.

A szarvasmarha behozatalának tilalma pe-
dig oly indokolatlan, hogy annak további fen-
tartásában már eleve is kételkedünk. A kato-
nai őrházak sorsáról is jó lesz valami jót
kitalálni, — mert eddig mi jót sem találtunk
azokban. Kellemetlenség elég volt már azok
miatt, pénze is elég fekszik ezekben az ország-
nak, de hogy szükség esetében hogyan fogják
azokat használni, arról nem szól még a kró-
nika. Vajjon az oda elhelyezendő katonaság
élelmezése hogy fog történni ott a havasok
ormain, s vajjon a télen-nyáron isten őrizetére
bizott házak szükség esetében használható ál-
lapotban lesznek-e, avagy gondoskodnak-e a
mi jó szomszédaink az ellenkezőről, arról ed-
dig mit sem tudni.

Azonban nem akarunk ma még ennyire
a részletekbe bocsátkozni, fentartjuk ezt más
alkalomra. Nagyjában akarunk csak reámu-
tatni, hogy az állategészségügyi törvény gyö-
keres reviziójára igen nagy szüksége van, hisz
alig van már egyetlen szakasza ama törvény-
nek, mely a helyzetnek megfelelő volna. Min-
den intézkedése túlélte már magát.

De egyáltalában nehéz is ma még bőveb-
ben szólni e tárgyról. Azt sem tudjuk még,
megújítatik-e a kereskedelmi s vámszerződés
Romániával s ha igen, minő alapon. Pedig
ettől a törvény reviziója nagy mértékben van
feltételezve.

A nyerstermékek s élő állatok behozatala
talán egyenesen kapcsolatos lesz ezzel. Ez
valószínű is. Romániáról tudjuk, hogy ez irány-
ban kész kedvezményekre. Vajjon a kormány
hajlandó-e viszont kedvezményeket tenni? —
Ha igen, ugy alapos a remény, hogy a hely-
zet megjavul. Mert ha Románia nyerstermékei
számár nálunk piacot talál, mi viszont visz-
szanyerjük ipartermékeinknek a romániai pia-
cot. Ez pedig egyenlő iparunknak s kereske-
delmünknek újjászületésével.

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Elfelejtett hősök.

(Vége.)

„Ilonka” — hangzott az adott táborijel és az
érkező hangja igen ismerősnek tetszett; de ezen meg-
jelenéssel nem volt összeegyeztethető.

„Ilonka? lehetetlen!” viszonozá az ifjú harc-
zos, ki az előtte állóban legkevésbé sejtette távollevő
jegyését.

„És mégis én vagyok, ámbár a férfiruha töled
elidegenít, míg a hozzád vezető utamon megoltalma-
zott; Ilonka vagyok; bár hónapok óta megszokta a
fülem az ágyú dörgését és kezem a kardforgatást.”

„Igen, te vagy Ilonka! s ha meg nem ismer-
nélek arcod nyájas vonásairól és szavad csengő hang-
járól; ugy e nemes gondolkodás módról ismernék reád.
De szerencsétlen órában jöttél ide. Fuss! fuss! Itt
nem lehet maradásod; mi utolszor láttuk egymást. A
ki Sabácson ez órában még él, a halálnak van szen-
telve a hazáért. Menj, menekülj; vegyünk rövid bu-
csut.”

„Én nem megyek!” — válaszolt Ilonka inge-
rült hangon, a szemébe lopózott könnyecpet elnyomva.
„Apámat és fivéremet megölte a kereszténység ellen-
sége Tessánál; most egészen egyedül állok és a ruha
mit itt viselek, meggyilkolt ifjabb fivéremé volt. —

Örökségemet átirattam az egyházra és még csak egy
vigaszt keresek: az általános ellenséggel való harc-
ban a te oldalad mellett életemet drágán eladni s
aztán kilehelni.”

Ily beszédre nem volt Palota elkészülve, s
s mégis látta benne egy remény teljesülését, mire soha
sem mert gondolni; azon reményt, hogy soha meg nem
válik attól, mi neki az életben a legdrágább. De mily
ár forgott a bizonytalan játékon! Bizonytalan? Nem,
ne jussan a rabság sorsára; inkább fogadja a halált
saját vagy baráti kézből... Ily gondolatok közben
a bástyán gyors léptekkel fel s alá járkált s midőn
nyugodtabb lett, odalépett kedveséhez következő ün-
nepélyes szavakkal:

„Ha már így van, légy te is ezen utolsó csók-
kal, — engesztelő áldozatnak szentelve az imádott
haza oltárán — rövid elválásra egy boldogabb viszont-
látásig.”

E közben feljött a nap a láthatáron és oly vi-
dám napot hozott, oly nyájas világossággal előnté az
egész tájt, mintha a természet változatlan törvényei
szerint a föld méhét megnedvesítve és termékenyítve,
csak virágot és gyümölcsöt hozna, és mintha ezen ta-
lajt az ellenség lába és lovai patkója újból össze nem
taposná.

Az ozmánok táborában is élénk mozgás támadt;
a sok sürgés-forgás új vállalatok előkészítését jelenté;

itt-ott tábori dobok pergése hallatszott, a tüze-
rek ágyukhoz siettek, a parancsnokok lóra ültek; szurkos
koszoruk, tüzes golyók és lajtörjék előhozattak; a
gyalogság fegyverbe lépett; a janicsárok czéltalan lö-
völdözés által nyilvánították elbizakodottságukat, s vé-
gül a hatalmas ágyúk dörgése, miknek golyói mélyen
befuródtak a bástya oldalába: mindezek jelei voltak a
megújult támadásnak.

Bent a várban Lagodi Simon egy kifelé nem
hallható jel által az őrség kis csapatát egybegyűjtven,
parancsait osztogatta. Mindannyi fölfegyverkezve, a
néhány lovas lóháton; mindenik harcckészen, ünne-
pélyes csendben, mialatt a szakadatlan lövöldözés a fal
részét kitágította. Így tartott ez mintegy két óra hosz-
zat, a midőn hirtelen az ágyuszó elnémulván, rövid
csend után az ellenség vad harcckialtással rohamra
előzajlott.

És csak most rendelt ki Lagodi husz embert
a falakra s a mint azok a rohanó ellenséggel harc-
kba keveredtek, ő maga néhány lovasával s a gyalogo-
sokkal, szám szerint negyvennel, ezek közt Palota
és Ilonka, — a vár egy kis oldalajtán kivonult
hogy a tulnyomó ellenséget e szabadban oly helyeken
keresse fel, hol az itt-ott átszeldelt telep a tulerő ellen
előnyöket nyújtott.

A szabadba kiérve feloszoltak négy csoportra,
melyek ugyanannyi o'dalon az ozmánok legsűrűbb csa-

Belföld.

Országgyűlés. A főrendiháznak 25-én népes s nagy érdeklődés között folyt ülése volt. Andrassy Gyula gr. interpellált a keletuméliai ügyek érdekében. Kérdezte a miniszterelnöktől, igaz-e, hogy a porta és bolgár fejedelem közt tárgyalások folynak az iránt, hogy a bolgár-ruméliai kérdés a personal unió alapján oldassék meg, ha igaz, a mi közösügyi kormányunk mily álláspontot foglalt el és fog elfoglalni ez alapon létrejövő megoldás irányában?

Tisza miniszterelnök rögtön válaszolt az interpelláczióra. Beszédének tartalma a következő: Természetes, hogy az ügy jelen stadiumában különböző tervek merülnek fel. A törekvésnek annak kell lenni, hogy a hatalmak egyetértésével oly biztos sollutio jöjjön létre, a milyen tartós viszonyok között egyáltalában lehetséges, de midőn épen Európa hatalmai e fölütt tanácskoznak, a ház be fogja látni, hogy ez irányban e helyről most nem lehet nyilatkozni.

A kiegyezés. Tisza Kálmán miniszterelnök gr. Szápáry pénzügyminiszter és gr. Széchényi kereskedelmi miniszter szombaton f. hó 30-án — miután a február 2-dikára eső ünnep miatt a költségvetési vita valószínűleg 3 napra félbe fog szakítani néhány napra a kiegyezési tárgyalások folytatása és előrelátható befejezése céljából Bécsbe utaznak. Miután a bankkérdésre nézve még függőben levő differenciára vonatkozó tárgyalások csak ezen jelzett értekezletek folyamában fognak végbemehetni, az osztrák-magyar bank főtanácsa a mindkét részen levő pénzügyminiszterekkel eddigelé folytatott tárgyalások felől a már február 3-dikán tartandó közgyűlésnek alig fog érdemleges előterjesztést tehetni.

Külföld.

A szerb-bolgár háború.

Belgrád, jan. 26. A vranjai kerület hatóságai azt a hírt közlik, hogy Vlassina környékén bolgár csapatok szállották meg a szerb-bolgár határt.

Belgrád, jan. 26. Garasanin miniszterelnök, továbbá a pénzügyminiszter és a hadügyminiszter ma délután Nisbe utaztak, hogy a királynak referáljanak. A miniszterek egy pár napig Nisben maradnak.

A vranjai kerületi főnök jelenti ma, hogy a bolgárok a fegyverszünetet ismét megsértették, miután a Vlasina nevű, közvetlenül a határon fekvő helységet egy zászlóalj rendes katonaság megszállotta; a zászlóalj egy szakasza Destani és Kladenätz helységeket szállotta meg. Ezen rendszeres ismételt határsértések-ből tisztán kivehető, hogy Bulgária előtt a fegyverszünet minden megállapodása csak holt betű. A szerb kormány mindazonáltal eddigelé a bulgár kormány ezen szomszédias kétszínűködését és perfidiáját a nagyhatalmaknak hivatalosan nem hozta tudomására, miután egy ily lépésnek még soha sem volt fogantatja a nagyhatalmaknál. A lakosságnál ezek a bolgár tulkapások a legnagyobb elkeseredést szülték.

Bukarestből érkező teljesen megbízható tudósítások szerint 12 orosz tiszt és 80 altiszt Szófiában való utaztában átutazott Bukaresten.

A görög-török háború előtt.

Athén, jan. 26. Havas ügynökség határozottan állítja, hogy Angolország képviselője tegnap Delyanis kormányelnöknek Salisburi táviratát nyújtotta át, mely-

ben utóbbi kijelenti, hogy ha Görögország jogos ok nélkül megtámadná Törökországot Anglia Németország beleegyezésével Görögország minden akcióját meg fogja hiusítani a tengeren. Minthogy Angolország sürgős választ kívánt, minisztertanács ült össze. A helyzet nagyon feszültnek látszik.

Athén, jan. Az angol követ Salisburi táviratának átnyújtása alkalmával tapintatlan, heves hangot használt Delyanis kormányelnökkel szemben, ki válaszában erőlesen és határozottan kijelenté, hogy Görögország visszautasítja Angolország beavatkozását.

Azt a hírt, mintha Delyanis kormányelnök kijelentette volna, hogy benyújtja lemondását, ha a király nem helyeselné a kormány politikáját, megczófolják a király és Delyanis között nincs semmiféle véleményeltérés.

Athén, jan. 26. A Havas-ügynökség jelenti: Delyanis kormányelnök Salisburi táviratára azt válaszolta, hogy a Görögország elleni flottademonstráció a király méltóságának és Görögország függetlenségének megtámadása volna, ellenséges föllépésre fogja birni Görögországot Törökország ellen.

Román lapszemle.

Mikor a gyermekek jobb-ot játszanak, egymást igyekeznek tulkiabálni, hogy: „jobb az enyém!” Így tesznek most a „Gazeta” és „Tribuna.”

Említettük közelebbi szemlénkben, hogy Szlavici Joan kijelentette, hogy ő olyan emberrel mint Mureseanu Aurél szóba nem áll, ha a közérdek nem igényli. Most már halljuk a „Gazeta” szerkesztőjét, mit mond ő Szlavicinak. »A mi minket a G.-nál illet, kijelentjük, hogy olyan emberrel, minő t. i. Slavici, nemcsak nem lehetünk solidarisok, sőt teljes erőnkől fogjuk visszaverni azon közlőny veszélyes és elvetemült politikai irányát, a melyet szerencsétlenségre még ma is Szlavici János vezet, a ki képtelenségének és rosszhiszeműségének annyi bizonyítékát adta.« Természetesnek találja a t. olvasó, ha mi nem foglalunk állást a két lap polemijával szemben. Ma még csak annyit mondhatunk, hogy: »Egyik tizenkilencz, a másik egy hián husz.«

Azonban a két lap harcza tisztázni fogja a helyzetet; mi legalább azt reméljük. Addig is folytatjuk krónikás tisztünket. Megfigyeljük, mit írnak rólunk Bukarestben, Brassóban és Szebenben a román atyafiak. Megemlítjük tehát, hogy a bukaresti »Telegraful« megelégedve közölte a brassói tanügyi állapotok múlt évi tanügyi statisztikáját, míg a romániai tanügyi állapotokkal egyáltalán nincs megelégedve. A »Romanul« szintén bukaresti nagy napilap, büszkén emlegeti, hogy mennyire igyekeznek az erdélyrészi román testvérek, magokat mivelní. Természetes, hogy ő sem említi, de a mi román lapjaink is nagy okosan elhallgatják, hogy nálunk senki sem áll utjokban; gyűjthetik a tökélet ön-mivelődési czélokra, a mint tudják. Nem osztatja el senki a román koncerteket, bálokat, színelőadásokat, felolvasásokat. Nem üldözi senki a román nyelvet. Ha mindezt őszintén bevallanák a romániai lapok, melyek a brassói és szebeni román lapokat használják forrásul, azonnal más véleményen fognának lenni a szomszéd magyarokról a Dimbovicza mellett.

Néhány halászcsoznak, miben merész kíváncsi nép a harc lefolyását leste, gyorsan visszasielt a Száva balpartjára.

A déli nap forró fényvel elárasztá a tájt, és az ég oly fellegetlen volt, mintha csak könnyű harcjátékot szemlélt volna, mit a két fél mullattatására rendezett.

Ahmed pasa még az nap szorgalmasan felszedette a hatvan magyar hulláját, fejöket levágatván, azokat az országot két szélén karókra feltűzette. Ez vala a diszfal, melyen át a később nagynak elnevezett Szulejman 1521. június 10-én Sabác várába bevonult.

H. J.

Apróságok.

A játék teremben.

Egy ur, a ki sokat nyert, az ablakhoz megy s olvasni kezdi nyereségét. Hogy könnyebben tehesse, kalapjában önti az aranyokat.

Arra megy egy játékos a legártatlanabb arczczal kérdi:

„Bocsánat, uram, nem volna olyan szives kalaposa címét megmondani?”

Az igazgató urnál.

— Átolvasta már, az igazgató ur benyújtott két darabomat?

— Eddig csak az egyiket olvastam át.

— Szabad tudnom, megnyerte-e tetszését?

— Őszintén mondva, a másik jobban tetszik.

Mind ezt azonban csakugy közbevetőleg emlitem meg. Nagyobb veszedelem fenyegeti most a mi román lapjainkat, hogysen ilyen dologra adnának tért. A belháborun kívül ott van Budapest a magyar-haza szíve, mely tizezer forintot szavazott meg az erdélyrészi kultur-egyletnek. A „Gaz.” szerint az a város tette meg ezt, a melynek lakói tulnyomó számban németek — cärei maioritate e germanä. Ilyent már ki hallott valaha a brassói „Lensor-on? Német! és magyar kultur-egyletre adakozik! Bezzeg nem így tesznek Brassóban! A „Gazeta” szerint a tzára Birsei Barcaság román tanulók csak úgy dudolják az „Ébredj román” forradalmi dalt s hogy ezt a magyar sajtó nem dicséri így kiált fel; „Ime az egész magyar sajtó pártkülönbség nélkül, minden ellen hadat izen, a mi román!” Az ilyen felkiáltásnak van aztán becsa a bukaresti lapok előtt! Pedig a „G.” jól tudja, hogy abban a forradalmi dalban a magyar nemzet a román nemzet halálos ellenségének van bemutatva: cel de mörte. Nem tesz semmit! Hadd dalolják s ha a magyar sajtó ezt mondja: „Megjárta ez anno Domini, de ma már nem járja.”

Mit felel a »Gazeta« ez a béke olajága? Azt, hogy hadat izentünk mindennek a mi román. Így hangzik ez szépen a Dimbovicza mellett. Itt tudjuk, hogy füllentés; de ott készpénznek veszik. Ez megbocsáthatlan kortespolitika. De hát juttassunk egy kis tért a „Gazeta” csókos barátjának, a Tribunának is.

Nagy veszedelem fenyegeti a románokat, de még a szászokat is! Ugyan micsoda nagy veszedelem? Kilátásuk van, hogy a körjegyzőket ezután a kormány fogja kinevezni. A körjegyzők után következnek a községi jegyzők. Előbbiek leginkább román, utóbbi szász nagy községekben vannak. Tehát elől tűz, hátul víz! Atantare asupra drepturile sasilor azaz „merénylet a szászok jogai ellen!” De: nu este consult a atenta la drepturile Sasilor azaz nem eszélyes a szászok jogai ellen merényletet követni el. Igen, de eszélyes a románok jogai ellen. A román tanítók, papok jogai már össze vannak törve, most a sor a román jegyzőkön van!

Bizony sok mindenféle jog van ezen a világon s ime mind veszélyes!

Czenkalji.

Tanügy.

Meghívás. A brassói áll. közép ipariskolában az az első félévi vizsga f. hó 30-án, szombaton fog megtartani az intézet helyiségében következő sorrendben: délelőtt 10—12 óráig ábrázoló mértanból és franczia nyelvből d. u. 2—5 óráig magyar nyelvből, számtan-, vegytan- és mértanból

Ezen vizsgára az érdeklődőket tisztelettel meghívja.

Brassó, 1886. január hó 26-án.

az igazgatóság.

Midőn ezen magasabb hivatással bíró szakiskola első vizsgájára felhívjuk a t. közönség figyelmét, egy-szersmind az intézet szervezetére vonatkozólag, annak lapunk által múlt évi szeptember hóban hozott ismeretése alapján, megjegyezzük, miszerint ezen faipari középiskola a budapesti közép ipartanoda faipari szak-i osztályának megfelelő szervezettel van rendezve, s célja: három évi tanfolyam alatt faipari munkásokat, illetve munkavezető faiparokokat nevelni.

Ehhez képest a faipar gyorsabb fejlődését és átalakítások, fokozatos kifejlesztését akarja előmozdítani, sőt annak gyáriparrá átváltoztatására irányt adni.

Ezen intézet műmunkásokat, műiparosokat nem nevel; de a faipar természete szerint a tanulóknak a műipari érzéket is fel fogja kelteni annyira, hogy iparáguk művésziesítése is törekvésük célja legyen, s irányában — ha mások segélyével is — bizonyos öntudattal működhessenek.

Az intézetbeli oktatás elméleti és gyakorlati.

A tanítás főszüla a faiparág elméleti ismertetésére van fektetve, mely alatt az értendő, hogy ezen iparág céljaira használt nyers anyagok természete, a feldolgozási módok lényege, továbbá a használt különböző műtárgyak, készülékek és gépek szerkezete és helyes alkalmazása oly behatóan tárgyalatik, hogy ennek alapján és segélyével a tanulók a faipar körébe vágó munkák művelete módjait tudományos alapon ismerjék meg, s az iskolából minél több motivumot vigyenek a gyakorlatba arra nézve, hogy mily anyagból, mely módokon, mily eszközökkel miket lehet előállítani és gyártani.

De mivel ily magasabb hivatáskörhöz való rendszeres szakképzettséget az intézet csak azon egyéneknek adhat, kik koruknál fogva még az elméleti tárgyak iránt is fogékonyak, s kik a kiszabott három éves tanfolyam alatt idejüket egészen az iskolai tanulmányoknak szentelhetik: megkívánatik, hogy az in-

patait oroszláni bátorsággal megrohanták. A telep a keresztényekre nézve oly kedvező volt és a megrohanás oly villámgyorsasággal s váratlanul történt, hogy a moszlémek a meglepetés első pillanatában alig fejtettek ki némi ellentállást; de csakhamar észre hozták őket a bégek és ágág biztató kiáltásai; mire rövid; kegyetlen harc fejlődött ki. Ilonka előbb karját veszté s erre nemsokára egy ellenség kardcsapása szép fejét hasítá ketté.

A magyar bajtársak oly rettentően boszulták meg halálát, hogy a megölt ozmánok egész halmokat képeztek holt teteme körül; de számtalan sebből vérezve, körülfogva s megtámadva, egymásután elhullottak, még a halálban is a fegyvert görcsösen fogva, megtalálták, mit kerestek: halált a becsület mezején.

Igy volt a vár falán, így Lagodi csapatánál s így járt a más kettő is; egy magyar sem esett élve az ellenség kezébe. De a midőn Ahmed pasa övéi vesztességét megszámlálta, úgy találta, hogy ezen az egy napon hétszáz embere megöletett!

Álljunk meg itt egy keveset. Szenteljünk egy forró könyvet ezen magyar Leonidásznak és a vele, királyért és hazáért bizonyos halálba rohant névtelen felisteneknek. Lebegjen előttünk áldott, dicső emléküik tűzoszlopként, mely ne engedje, hogy a hazaszeretet ösvényéről, jó vagy balsorsban, csak egy perczre is letanorodjunk.

ézetbe lépők kellő elméleti készültséggel, e mellett faiparműhelyi gyakorlattal bíró 14—15 éves ifjak legyenek, kik a polgári iskola, gymnasium vagy reáliskola négy alsó osztályát, vagy a kik az iparos tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát jó sikerrel végezték.

Általában megkívánatik, hogy a belépni kívánó növendék a faiparágban már előre gyakorlatot szerzett legyen.

Ezen intézetben a tanítás díjmentes.

Veszélyes munka.

Ezen a czimen egyik tekintélyes helybeli kereskedőtől veszszük az alábbi felszólalást, melyet melegen ajánlunk az illetékes hatóság figyelmébe.

A felszólalás következő:

Bizonyára kevés ember van Brassóban és ritka látogatója ezen városnak, a kinek fel ne tűnnék azon kétfogatu kocsival az utcákon keresztül-kasul kószáló férfit a maga »surló!« kiáltásaival.

De nézzük meg ezt a férfit közelebbről, s kövessük őt keresetében. Krizba községében van egy mészhegy — alkalmatlan a mészégetésre — a melyet az ottani lakosok teljesen aláaknáznak, hogy annak anyagát hintő anyag gyanánt »surló« név alatt hozzák Brassóba.

Az idők folyamában ezen hegy annyira kiaknázott, hogy az anyag csak a mélységbe való leszálalás által nyerhető. — E célra az illetők egy teknőt használnak s két mintegy 15 m. hosszúságú kötelet. A surlósó leszálal a 15 m. mély üregbe, magával viszi a teknőt és köteleket, lapátot és ásót. Mikor a teknő megtelt, a szegény munkás jelt ad az odafönn az üreg előtt lévő kocsija mellett várakozó fuvarosnak, a ki azután fölhúzza a teknőt s miután azt kiürítette, ismét lehúzza.

Ez így megy addig, míg a kocsi megtelt.

A porladozó mészke azonban nem ritkán egész tömegesen hull alá a mélységbe, miáltal nem egy surlósót temetett elve maga alá. — Daczára már többször előfordult ily szerencsétlen eseteknek, eddig semmi sem történt ennek megakadályozására, holott a hatóságnak kötelessége volna, ezen életveszélyes aknamunkának határt szabni, — azaz az ásást kevésbé életveszélyes módon eszközölni. Ajánlom e sorokat az illetékes hatóság szíves figyelmébe,

Y. Z.

Vidéki élet.

— Árviz Szatmáron. —

Megdöbbentő hírek érkeznek a Tisza és Szamos vidékéről. Lapunk egy barátja, f. hó 23-iki kelettel Szatmárról valóságban iszonyu dolgokat közöl. Az alábbiakban adjuk levelét egész terjedelmében — mely következő:

Nem mulaszthatom el, hogy ne hozzam becses tudomására azon veszélyt, mely Szatmár városát ijesztő mérvben fenyegeti.

Szomoru napra virradtak fel a város külrészeiben, különösen a Szamos jobb és balpartján lakók, e hó 23-án reggel. A Szamos folyó a felső vidéken összehalmozódott tömördek hó, sok esőzés és rohamos olvadás következtében kiáradt. A mitől a város lakossága 16 év óta megvolt kimélve, az most bekövetkezett.

A város külrészei, szomszéd községei, határai mind víz alatt vannak,

Az egész szatmárvidék körülete egy beláthatlan tenger-ár.

Az a sok víztömeg a Szamos folyóban nem a folyás irányát követi, hanem visszafelé folyik! Hatalmas erejénél fogva, a hónapok óta képződő, és igen sok helyen egy méternyi vastagságú jeget megmozdította. Az egymásba torló jégoszlopok szibériai látványt nyújtanak.

A városnak és vidéknek a Szamoson, egyetlen átjáróját képező fahíd veszélyben forog, a mennyiben a hid nagy kiterjedésű szomszédságában a jég még nem mozdult meg.

S azon esetben, ha az erdélyi részben a Szamos folyó jege megmozdul, a szamoshidnak vége, és Szatmár lakossága a szegedi katasztrófát érimi.

A közlekedési minisztertől táviratilag kért szakértő mérnök Budapestről megérkezett. A jég szétrobantására dynamittal kísérlet tétetett, azonban eredmény nélkül, mivel a város melletti Szamos folyó jege fenekig be van fagyva. A város atyái most azon gondolkoznak, hogy a jeget ágyúzás által lehetne helyéből kimozdítani. — A hatóság minden eshetőséget eleve számításba vett, és a bekövetkezendő veszély elhárítására minden óvintézkedést megtett.

A magyarok Istene örködjék felettünk!

Vizszabályozás jöjjön el a te országod. — Közelebb többet.

—k.

Árviz a vidéken.

— Távirati tudósítás. —

Lippa, jan. 26. (d. u. 4 óra.) A zavar óriási. Kétszázötven ház van víz alatt s ezenfelül hetven összemolott. A városban roppant erőfeszítéssel folynak a pillanatban a mentési munkálatok. Sok dereglye jár az utcákon, a szerencsétlen lakosokat szállítva el a beomolni készülő házak födeleiről. Jajgatás és sírás mindenfelé. Egy alutczai ház öt tagból álló családot temetett romjai alá. Megmentések lehetetlen volt. A város körül sok ezer holdnyi terület áll víz alatt, s ezzel oda az aratás is.

Radna nevű szomszéd községünket ma délután 3 órakor öntötte el az árviz. Eddig kilenczven ház áll víz alatt. A szerencsétlen falu lakói városunk felé menekültek. Innen meg Radnára sokan, azt gondolva hogy ott menedéket találhatnak. — Lippától Radnáig mintegy negyvenezer holdnyi terület áll víz alatt. A kárt eddig hozzávetőleg sem lehet kiszámítani. Számos háziállat fult a vízbe, s tömegtelen ingóság pusztult el.

Farsang.

Jól végzett munka és egyszerű, de izletes ebéd után békésen élvezem pipámat s egy napi hírlapot olvasva, elmerengek a nap eseményei fölött. Lelkem előtt elvonul a vidéki tudósítók által leírt farsangi mulatságok képe: a vakító fényű világítás; a tükörsima padló, kábitó zene, mosolygó arcu ifjú párok röpke mozdulataikkal és ártatlan képmutatásukkal, melylyel szívök titkos érzeményét takargatják; figyelmes mamák többé-kevésbé ápos kombinációikkal... Ifjú véremet lázadni érzem elpuhultságom ellen s méltatlankodva teszem fel magamnak a kérdést: hát én miért nem mulatok? Miért, hogy azon táncmulatságok között, melyek a Nro 1 és Redoute, termeit naponként tapossák, nem jutott hely a brassói magyarság báljának? Miért, hogy a magyar közönség, melynek alkateleme a kedélyesség, ezen 62 napból álló farsangon nem érez hivatást magában egy magyar bál rendezéséhez?

A mult keserű tapasztalása, vagy a jelen mostoha kezének nyomása hangolá-e le mulató-kedvünket, vagy a divat eszeveszett hajhászása vénített-e meg idő előtt, hogy korán érett gyümölcsként lehulljunk, a nélkül, hogy ifjú erőben s elevenességben éltünk volna? Ily gondolatok váltogatják egymást agyamban, midőn kopogás hallatszik ajtómon, s a belépő egy hivatalos alak levelet nyújtván átt, ávozik, mielőtt annak küldője felől tudakozhattam volna. Mohó kíváncsisággal bontom fel a levelet, s íme a hirtelen rózsaszínű s a kiállítónyomda izlését épen nem dicsérő papíron sem több, sem kevesebb nem foglaltatott, mint a helybeli magyar daleylet meghívása f. é. február 1-én tartandó táncczal egybekötött farsangi dalestélyére.

Hala isten! kiálték fel, tehát mi is tánczolunk. Ezen életrevaló testület, mely már 25 év óta fáradozik lankadást nem ismerő kitartással, hogy magyarságunknak érintkezési pontot nyújtson, hogy a magyar dalt, és jó kedvet ápolja; ez alkalommal sem tagadja meg magát, ha más nem vállalkozik a bálrendezés nehéz és kates kimeneteli szerepére, ifjú erejének érzetében felveszi az élbe dobott kesztyűt, hogy egy rendkívüli előadás által a magyar bált helyettesítse. — Figyelmem átolvasva a meghívó első lapját, gondolkozóba esem. Hogy miért nevezik e jó urak az előadást rendkívülinek, azt, mint ez egyet által a lefolyt évben rendezett három rendes előadásnak szorgalmas látogatója, megértettem, de hogy miért nevezik farsanginak, mikor e farsangi évadban különben sem rendezhettek volna böjti előadást, azt csak az öt oldalra terjedő műsor átolvasása után értettem meg, látva, hogy a farsangi itt annyit tesz, mint bohókás, kórikus, szóval, olyan, a melyen az embernek okvetlenül nevetnie kell. Tehát itt is ujtás! Eddig csak közvetve értesültünk szász testvéreink Jux-Abend-jeiről; most alkalmunk lesz közvetlenül élvezni valami olyanfélet. A karénekek szövege már magában elég mulatságosnak ígérkezik, de ha sejtelmünk nem csal, a program legérdekesebb részei az »Állatnégyes« s a »Kékszakálú és Othello« című piecek, valamint az azokban szereplő egyének neve hivatalos titoknak s az estélyre meglepetésnek van fentartva. Amabban egy macska, egy kutya, egy tyúk és egy malacz fogják bájós zöngeményeket bemutatni, míg emebben a számár és juh családok utolsó sarjának házassági kalandja játszódik le úgy, miként az mai napság épen okos és bátor emberekkel szokott leginkább megtörténni.

Az egyesület — úgy látszik — mindent elkövetett, hogy az estélyt változatossá és kellemessé tegye; s ha talán ezen elismerésre méltó ujtás által többet merészelt, mint a megelőző években, ha talán ezen díszletet, álarcokat s más speciális költségeket igénylő előadás most, farsangi idényben több kiadással járna is a rendeseknél: megnyugvást találhat azon gondolathat, hogy a brassói magyarság, mely jóakaratu törekvését mindig támogatta s melyből még nem halt ki őseinek vig kedélye, ezen egyetlen magyar táncze-télyt, mely szokásos egyszerűségénél fogva minden másnál kevesebb előkészületet igényel, mely öregnek és ifjúnak egyaránt élvezetet ígér, s melyen a tánczosnők szintugy biztosítva vannak, hogy tánczosokban nem fognak hiányt szenvedni: mentől nagyobb számmal fogja felkeresni s örülni fog rajta, mint örülök magam is, hogy alkalmat talál ez unalmas hosszú farsangon egyszer magát szerettei körében kedvére kimulathatni.

Helyi és vidéki hírek.

Szomoru hírek keringenek városunk kereskedővilágában. Sok helyütt azonban bizonyára a rosszakarat is nagy szerepet játszik. Egyes egyének kedvüket lelik abban, hogy egyik vagy másik elsőrangú kereskedőnek bukását híresztelik — alap nélkül. Pedig e hírgyártás nincs városunk érdekében; ezt gondolják meg az illetők.

Brassó város tanácsa példát akar adni a kormánynak a szükségleteknek decentralizáció alapján történő beszerzésére. Eddig a város nyomtatványait Brassóban, egy nyomdában készítette, most már tovább megy s állítólag takarékosági szempontból N.-Szebenben a Tageblatt nyomdájához fordult. Versenytárgyalás febr. 5-én lesz. Tény gyanánt akartuk azonban csak konstatálni, hogy a városi tanács annyira támogatja a helybeli ipart, hogy három könyvnyomda mellett Szebenbe megy. Avagy talán panasz van a Krr. Ztg. ellen is, hogy nem elég tulzó. Támogatni kell persze a tulzóbb Tageblattot. Vajjon mit szól ehhez, városunk 24% községi pótdót fizető lakossága? Bizonyára bizalmi szavazatot fog mondani a t. tanácsnak.

Csöd. Weisz Adolf helybeli kereskedő — Klasm-trom-ucza — f. hó 26-án csődöt jelentett be a kir. törvényszéknél. — Csődtömeggondnok: Dr. Weisz Ignác ügyvéd.

„Ibackot sütnék“ Herczego vinában; — nagy háboru lesz, mert odavitték Brassóból a pékeket. Ezt a hírt kolportálták városunkban az öreg asszonyok. Megjósolták ők azt már előre; mert ha januárban villámlik, az tüzet jelent, ha menydörög, akkor ágyubömbölést. Lám, minő nagy próféták a vénasszonyok!

Bartesch-monumentum. Mult számunknak Barnumra vonatkozó híre valónak lenni látszik, mert mint értesülünk, egyik fényképészünk Barnum megrendelésére már a monumentumot lefényképezte kívül, belül és minden oldaláról.

A kir. törvényszék bünygyi osztálya f. hó 27-én d. e. tárgyalta fogarasi Licht testvérek csődügyét. Vétkes bukással vádoltakat dr. Weisz Ignác ügyvéd képviselte. A törvényszék a vádlottakat felmentette.

Vasady József ur sajtoerét a Krr. Ztg. nem hagyja megjegyzés nélkül. Ajánlja a kereset visszavonását, mert szerinte az inkriminált cikk nem tartalmaz becsületsértést vagy rágalmat. Ajánlanók a t. kollégának, hogy ne oltson ott, a hol őt nem égeti. Nem mi vagyunk hivatalos konstatálni, vajjon van-e abban vétség, vagy nincs. De hazafiság ellen emelt vádakat legkevésbé a t. Kr. Ztg. ítélete alá bocsátanók.

Vasuti szerencsétlenség. E hó 24-én reggel Kanizsa mellett vonatösszeütközés volt. Egy nő életét veszttette, többen megsebesültek.

Kettős gyilkosság és öngyilkosság. Mármarmos-megye Dolha nevű községében — mint nekünk írják — egy csendőr f. hó 22-én két társát s végre önmagát megöltte. Tettének oka — eddig még ismeretlen.

Ellopott ötezer frt. Szinerváralján — mint nekünk írják — f. hó 22-iken éjjel Gitta István rőfőskereskedő üzletét feltörték s abból mintegy öt ezer forint készpénzt elloptak. A tetteseket eddig még nem sikerült kikutatni;

A közönség köréből.

»Tisztelt Szerkesztő ur!

B. lapja 7. számában említés volt téve azon hírről, hogy Dr. Hahn ezredorvos — Pécsről — a hol megőrült — a budapesti tébolydába kísértetett el. Minthogy nevezett hír akként szölt, mintha nevezett orvos vőm volna, bátorkodom tisztelettel tudatni, hogy az illetővel semminemű rokonságban nem vagyok. Vőm Dr. Hahn Jonathan ezredorvos, a 8 tüzérezred főorvosa Nagy-Szebenben, teljesen jól érzi magát, egészséges és sem Pécsen sem Budapesten, hanem Nagy-Szebenben van.

Midőn tisztelettel kérem t. Szerkesztő urat, szíveskedjék ezen tévedésen alapuló hírt b. lapja legközelebbi számában helyreigazítani, vagyok

Brassóban 1886 január 26-án.

kiváló tisztelettel
Grünfeld S.

Törvényszéki csarnok.

A brassói kir. törvényszéknél 1886. január hó 30-án tartandó nyilvános ülésben előadatnak O n á c i u Sándor kir. törvényszéki bíró által a következő tárgyak:

41—1886. tkv. sz. a. Geczi Kata férj. Jakab; Geczi András, Márton és társa ellen — birtokkiigazítás iránt.

120—1886. polg. sz. a. Baruch Adolf felperes; Czell Frigyes és társai ellen 720 frt iránt.

189—1886. polg. sz. a. Tartler György felperes; Schier F. György ellen szerződés teljesítése iránt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Meghívás!

Az „Első Brassói Takaré- és Önségélyző Szövetkezet” második rendes közgyűlése f. 1886. évi február hó 7-én délután 3 órakor a magyar polgári kör termeiben fog megtartatni, melyre a t. tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgyak:

- 1) Elnöki megnyitó-beszéd.

2) Titkári jelentés.

3) Jelentés a számadások és mérleg átvizsgálásáról, az igazgatóságnak adandó fölmentés.
- 4) Évi költségvetés megállapítása.

5) Kölcsönök maximumának megállapítása.

6) Pénztárnok választás.

7) Esetleges indítványok.

Kelt Brassó, 1886. január hó 25-én.

Az igazgatóság.

BEVÉTEL.		KIADÁS.	
1885. évi december 31-én.		1885. évi december 31-én.	
Pénztári készlet 1884. évről . . .	93 71	Kiadott kölcsönök (váltó tárcza)	29040 76
Tartalék-alap 1884-ről . . .	40 64	Leltár értéke 1886-ra . . .	369 —
Heti betétek . . .	14810 45	Leltári 10% törlesztés . . .	41 —
Takarék letétek . . .	7935 23	Háztartási költségek . . .	289 93
Kölcsönök (eskomptált váltók) . . .	5015 —	Állami adó . . .	92 58
Beírás, alapszabály és könyv díjak	218 86	Tisztviselők díja 1884-re . . .	160 —
Rendes kamatok 1885-re . . .	1492 98	Tartalék-alap kamata 1885-re . . .	2 03
Rendes kamat 1886-ra fizetve . . .	291 95	Pénztár-készlet 1885. decz. 31-én	10 37
Késedelmi kamatok . . .	12 66		
Elszámolási díjak . . .	12 72		
Fizetés mulasztásért . . .	18 02		
Váltó és kötvény díjak . . .	60 86		
12 tag kizárása után illeték . . .	2 59		
	30005 67		30005 67

Kelt Brassóban, 1885. évi december hó 31-én.
Piblinger Ede, pénztárnok. **Nagy István,** igazgató. **Papp Ferencz,** aligazgató. **Nagy Imre,** könyvvivő.
A fenti mérlegszámlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre megvizsgáltuk és azokat tökéletesen megegyezőnek találtuk.

Mayer József, f. b. elnök. **Verzár Lukács,** f. b. tag. **Folyovits Miklós,** f. b. tag.
VAGYONI ÁTLAG KIMUTATÁSA
1885. évi december 31-én.

TARTOZIK.		KÖVETEL.	
Kölcsönök (eskomptált váltók) . . .	5015 —	Leszámitolt váltók (váltó tárcza)	29040 76
Heti betétekre . . .	14810 45	Leltár 10% leírás után . . .	369 —
Takarék betétekre . . .	7 93 23	Pénztárkészlet 1886-ra átvive . . .	10 37
Nyeremény-számlára . . .	1659 45		
	29420 13		29420 13

Kelt Brassóban, 1885. évi december hó 31-én.
Piblinger Ede, pénztárnok. **Nagy István,** igazgató. **Papp Ferencz,** aligazgató. **Nagy Imre,** könyvvivő.
A fenti vagyonátlag-kimutatást a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről tételre megvizsgáltuk és azokat tökéletesen megegyezőnek találtuk.

Mayer József, f. b. elnök. **Verzár Lukács,** f. b. tag. **Folyovits Miklós,** f. b. tag.

BEVÉTEL.		KIADÁS.	
KIMUTATÁSA.		1885. évi forgalmának	
Pénztárkészlet 1884. évről 93 71	134 35	Kiadott kölcsönök . . .	75554 31
és Tartalék-alap jutaléka 40 64	52298 97	Visszaafizetett letét és betétek . . .	11963 65
Tőke-törlesztések . . .	1784 93	Háztartási költségek . . .	289 93
Rendes kamatok . . .	12 66	Állami adóba . . .	92 58
Késedelmi kamatok . . .	33529 47	Tisztviselők díja 1884-ről . . .	160 —
Betétek és letétek . . .	12 72	Pénztár-készlet 1886-ra . . .	10 37
Elszámolási díjak . . .	218 86		
Könyv, alapszabály és beírás díj	60 86		
Váltó- és kötvény-díjak . . .	18 02		
Fizetés mulasztásért . . .	88070 84		88070 84

Kelt Brassóban, 1885. évi december hó 31-én.

Piblinger Ede, pénztárnok. **Nagy István,** igazgató. **Papp Ferencz,** aligazgató. **Nagy Imre,** könyvvivő.

VESZTESÉG- és NYEREMÉNY-SZÁMLA
1885. január 1-től bezárólag decz 31-ig.

NYEREMÉNY.		VESZTESÉG.	
Beírás, könyv és alapszabály díjak	218 86	289 93	
Váltó és kötvény díjak . . .	60 86	92 58	
Elszámolási díjak . . .	12 72		
Fizetés mulasztásért . . .	18 02	438 66	
Rendes kamat 1885-re . . .	1492 98	207 59	
Rendes kamat 1886-ra . . .	291 95	291 95	
Késedelmi kamatok . . .	12 66	41 —	
	2108 05	746 34	
		2108 85	

Kelt Brassóban, 1885. évi december hó 31-én.

Piblinger Ede, pénztárnok. **Nagy István,** igazgató. **Papp Ferencz,** aligazgató. **Nagy Imre,** könyvvivő.

Kypta Ágoston

VIRÁG- és MAGKERESKEDESE
Brassón. (39) 3 3

Báli, menyasszonyi, kézi és mellecsokrok friss élővirágokból,

finoman és elegánsul, szép papír-, selyem- vagy atlasz-manchettekbe kötve; hasonlóképpen *cotillion-csokrok*, *kameliák*, *rózsák*, *ibolyák* stb. a legolcsóbb árak mellett kaphatók

Kypta Ágoston

virág- és magkereskedésében,
Brassóban, Felső-nagyutca 547. (Resch-féle házban.)

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi évadra
báli-, menyasszonyi- és sétatruhák (toilettek)

a legújabb divat szerint, gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy
női divat-termékben

BRASSÓBAN (a főtéren)

Ugyanott nagy készletben lévő satin mervelleux-ök, satin à Lyon és atlasok, selyem, bársony és plüschek; voile, crêpe és cachemirok fekete és minden divatos színekben; Matlace Chantilly (újdonosság!) oriental csipke szövetek és széles volánok; bál belépők és legyezők, virágok, chenilli, toll, arany, ezüst bouquettek és garnitúrák; rüsch, hattyu, szalag, ugyanígy harisnyák és selyem keztyűk minden estéli színekben előnyös áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Központörök keresztetnek.

Ajándotokat „Colporteur” ezimen közveit Schalek Henrik hirdeti irodája Bécsben. (37b) 1-1

En, OSILLAG ANNA,

183 cmtr. hosszú, óriás-Loreley-hajamma,

melyet saját találmányu kenőcsöm 14 havi használatából nyertem, bebizonyítottam közönséges levelek ezreivel, melyek mindenkinél szabad betekintésre rendelkezésére állanak, hogy az mindennemű hajbetegségek ellen a legjobban legbiztosabb szer, a hajhullás megakadályozására, a hajnövekedés előmozdítására, a fejbőr erősítésére, fejtörés, korpaképződés, kopaszfejlőség, fénfiaknál a bajusz és szakáll gyér volta ellen bámulatos eredményt használhatott. A leghíresebb szakértők elemzési bizonylatot betekinthetők. — Egy tégegy ára 50 kr, 1 frt, 2 frt. használati utasítással együtt. (2) 8-10

Széküldi postautóval v. a pénz előleges betétként minden világhoz

Osillag és Társa gyára, Budapest, király-utca 26.

Kapható Brassóban: Kropácsy Ferencz földvárj utján, Nagy-utca 486. sz. a.